

Nedreptate și Speranță

Text biblic: Geneza 21:8-20

Versetul de aur

Dumnezeu a auzit glasul copilului; și Îngerul lui Dumnezeu a strigat din cer pe Agar și i-a zis: "Ce ai tu, Agar? Nu te teme, căci Dumnezeu a auzit glasul copilului în locul unde este. Scoală-te, ia copilul și ține-l de mână; căci voi face din el un neam mare."
Geneza 31:17-18

Introducere

A doua parte a cărții Genezei ar putea fi numită istorie personală. Este vorba despre oameni care au un scop în planul lui Dumnezeu de a-l aduce pe Mesia în lume la momentul potrivit (Gal 4: 4). Această secțiune din Geneza începe cu Geneza 11:27.

Accentul se pune pe descendenții lui Avraam, care continuă prin Isaac, Iacob și cei 12 fii ai acestuia.

Când Dumnezeu i-a chemat pe Avraam și Sara (mai înainte Avram și Sarai) să părăsească Ur, El a promis că îi va duce în țara pe care le-o va da și va face din familia lui Avraam o mare națiune (Gen 12: 1-3). Avraam a intrat în Canaan la vârsta de 75 de ani și i s-a spus că acesta era țara pe care Dumnezeu intenționa să o dea descendenților lui (Cap 12: 7).

După ce Avraam și nepotul său Lot au mers pe drumuri separate, lui Avraam i s-a spus din nou că toată țara pe care o vede va fi dată descendenților săi (Cap 13:15). Avraam nu avea copii, așa că Sara s-a gândit să-i ofere o sclavă să-i facă moștenitori. După nașterea lui Isaac lucrurile s-au înrăutățit datorită faptului că Agar o privea cu dispreț. Sara cere lui Avraam să o izgonească împreună cu fiul ei.

În pasajul lecției de astăzi, îl vedem pe Dumnezeul lui Avraam ascultând cu atenție și

Contextul lecției

I. Ultimul răs al lui Ismael (Geneza 21:8-13)

A. Ce a văzut Sara (v 8-9)

Se pare că înțărarea lui Isaac a avut loc după vârsta de trei ani, iar acest eveniment era unul de sărbătorit. Referindu-se la Ismael ca fiul lui Hagar, egiptenii accentuează relația sa cu mama sa sclavă mai degrabă decât cu tatăl său. Ismael era cu 14 ani mai mare decât fratele său vitreg Isaac (Gen 16:16; 17:25), Ismael fiind cam la vârsta de 17 ani când a avut loc acest eveniment. Nu ni se spune niciodată exact ce a spus sau a făcut Ismael pentru a trage acuzația de batjocură. Cuvântul ebraic Isaac mai înseamnă „răs”.

B. Ce a spus Sara (v 10-11)

Tot așa cum Dumnezeu a alungat primul cuplu din Eden, Sara a cerut lui Avraam să izgonească pe Agar și fiul ei din tabăra lor. Noi am fi șovăit să facem acest lucru, dar pentru că Dumnezeu a fost de acord Avraam a făcut-o. Această izgonire a făcut pe Agar și pe Ismael subiecții flămânzirii lor în deșert. Mai târziu când legea a fost dată în Sinai, primul fiu avea parte dublă, așa că Ismael ar fi fost mai preferențiat ca urmaș. Avraam a iubit pe Ismael și nu a fost naiv la ceea ce se poate întâmpla în deșert.

C. Ce a spus Dumnezeu (v 12-13)

Un lucru este să spunem că Dumnezeu a vrut ca Sara să-și alunge roaba și fiul lui Avraam; și alt lucru să spunem că Dumnezeu a îngăduit și a văzut-o ca pe o modalitate de a-și îndeplini promisiunile Sale mai mari pentru poporul Său. Acele promisiuni mai mari gravitau în jurul lui Isaac - nu al lui Ismael. Așa că Dumnezeu i-a spus lui Avraam să

accepte voința soției sale. Ținând cont de decizia Sarei, Dumnezeu nu a ignorat pe Hagar și nu a devenit indiferent față de Ismael. Deși Dumnezeu avea să-și împlinească întotdeauna promisiunile prin Isaac, El a ales să facă și din Ismael o națiune pentru că și el era fiul lui Avraam

II. Ținerea unei promisiuni (Geneza 21:14-20)

A. Hagar răătăcește prin pustie (v 14-16)

Ascultarea lui Avraam față de Domnul a fost văzută în acțiunea sa imediată dimineața devreme când a dat drumul lui Hagar și Ismael (Gen 22: 3). Hagar poate dorea să plece înapoi în Egipt, ceea ce a și făcut mai târziu. Rătăcirea ei în pustie a prefigurat propria experiență a lui Israel în călătoria lor din Egipt (Deut 2: 1). Mai târziu, Avraam va numi o fântână în acea zonă cu numele Beersheba (Geneza 21:31). Nu ni se spune câte provizii a avut Hagar, Dar când s-au terminat merindele , a apucat-o durerea să-și vadă mort copilul uitând ceea ce i-a promis Dumnezeu, arunci când a fugit de acasă (Gen 16: 7-12) că fiul ei va trăii și va fi un neam mare.

B. Dumnezeu aude (v 17-18)

A fost necesară o a doua intervenție a lui Dumnezeu pentru a o face să înțeleagă că din copilul ei va ieși un neam mare. Dumnezeu a promis deja că Ismael va deveni națiune mare (Geneza 17:20) și Dumnezeu a planificat să-și respecte promisiunea. Singura altă persoană căreia i-a făcut Dumnezeu o astfel de promisiune a fost Avraam (Cap 12:1-2). Ismael va avea 12 fii (Cap 25:12-18) la fel ca Iacov, fiul lui Isaac (Cap 49: 1-28). Acești Ismaeliți apar în povestea lui Iosif (Cap 37: 25-28). Ei erau nomazi, care trăiau în general în nordul Arabiei.

C. Ajutorul lui Dumnezeu (v 19-20)

După asigurarea făcută de Dumnezeu, că va fi o națiune mare, El i-a deschis ochii și a văzut un izvor de apă, Această apă a fost destulă ca să întărească pe Ismael. Dumnezeul care a fost numit de ea „Dumnezeul care mă vede” i-a deschis ochii să vadă izvorul.

CONCLUZII

Hagar a avut o viață dificilă. Dar după cum ne amintește numele lui Ismael, Dumnezeu aude! Dumnezeul lui Avraam, care i-a iubit atât pe Isaac, cât și pe Ismael, este Domnul întregii creații. Îi pasă de toți oamenii și își ține promisiunile. El aude toate strigătele de nedreptate și răspunde cu un mesaj de speranță. Acest mesaj trebuie predicat, predat și trăit de poporul Său în fașa lumii care ne privește, lume care speră la o stare mai bună decât diviziunile care atât de des ne definesc viețile. Când noi auzim, lumea începe să creadă că și Dumnezeu aude.

Ce trebuie să memorăm: *Chemați pe Dumnezeu care aude.*